Brassó, 1892. VIII. évfolyam, 34-ik szám. Szombat, márczius 19.

Bérmentetlen levelek el nem fogadtatnak.

Előfizetési árak:
Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve:
Egész évre . . 7 frt — kr
Félévre . . . 3 „ 50 „
Negyedévre . . 1 „ 75 „
Külföldre egész évre 20 frank.

Egyes szám ára 5 kr. s kapható a kiadóhivatalban a Gross Gusztáv lottokölcsönirosában

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassómegyei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek hivatalos közlönye.

Hirdetések felvétetnek a kiadóhivatalban

Hirdetések díja:
4 hasábos garmond-sor vagy annak helye 5 kr. Nagyobb és többszöri hirdetéseknél kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 30 kr. bélyegdíj fizetendő

Nyitottér közlemény sora 10 kr.

Hirdetések és Nyitottér díjai előre fizetendők.

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztőségi iroda
Brassó, Kolostor-utcza 26. szám alatt.
hová a lap szellemi részét illető közlemények intézendők.

A szerkesztőért felelős:
FEHER VILMOS.
Közlatok vissza nem adatnak.

A lap kiadó-hivatala:
Brassó, Kolostor-utcza 26. sz. a.
Ide küldendők az előfizetési pénzek és hirdetések díjai.

Márczius 15-ike Nagy-Szebenben.*

(Elmélkedés, ünnepély és bankett.)

1892. márcz. 16-án.

Márczius azon hónap, melyben (a nép szava és hite szerint) a föld melege feljő, hogy azt a nyári termékenyítésre előkészítse. Politikai életünkben is ezen hó volt az, mely előkészítette a szabadság és szabadsajtó melegágyát; méltán megérdemli tehát e nap azon kegyeletet, melyet hazánk magyar lakossága, a mindenfelé nagy lelkesedéssel megtartott ünnepélyek által tanusít.

Ha van oka kegyeletben tartani e nagy nap emlékeit a haza magyar lakóinak, úgy kötszeresen volna okuk azt tenni hazánk más nemzetiségű lakóinak is, kik ezen nap eseményeinek ép annyit köszönhetnek, mint mi, kik a haza alapitóinak egyenes utódai vagyunk s így annak hallettük, mert tudtuk, hogy „e hazán kívül nincs számunkra hely.“ De fájdalom, gondolkodásmódunk e pontnál teljesen elágazott és elágazik még ma is más nemzetiségű hős-ősatyáinkétól. Elvezik e nagy nap szülte előnyöket, velünk egyenlő mértékben; de azt sem beismerni, még kevésbé pedig emlékét megünnepelni hajlandóságot nem igen mutatnak.

Csak a mult évben történt az, hogy Magyarország első királyának névünnepét, az egész nemzet megünnepelte! ezen hazafias ténye kormányunknak, reméuyt nyujt nekünk arra, hogy nemsokára elkövetkezik azon idő is, mikor a márczius 15-ike szintén ily nemzeti ünneppé fog avattatni és e haza minden lakói által megtartatni, mert mindkettő egyenlő értékű kincsesei gazdagitotta hazánkat, első koronát utóbbi pedig szabadságot szerezvén annak.

Ezen és e nap eseményei feletti elmélkedésekbe elmerülten tartottam az ünnepély sziuhelye felé, midőn szemembe tünt a városháza időktől barnult komor épülete, mely a nagy idők szomoru emlékeit idézte fel lelkembe, azon időkét, melyekben a haza jobbjainak nagy része e város falai között szenvedte rabságának szomoru napjait. De vessünk fátyolt a napokra, melyeknek sebei a legkegyesebb uralkodó és a nemzet bölcsei által rég begyógyitattak — s lépjünk be azon nagy terembe, melybe városunk magyar közönsége, e nap ünneplése végett, szokatlanul nagy számban összegyűlt.

Pont 7 órakor d. u. rázendítette dalárdánk a „Hymnust“, mely az ünnepély első pontját képezte s melynek végeztével előlépett Vámszer József polg. isk. tanitó s nagy hatással elszavalta a „Talpra magyart“, mit a jelenvoltak viharos tapssal és éljenzéssel fogadtak. Ezután nagy éljenzés közt foglalta el helyét Gödri Sándor törv. biró, hogy megtartsa alkalmi felolvasását.

A nagy gonddal, tapintatos körültekintéssel és finom modorban irt felolvasás; de különösen azon igaz honszeretet nyilvánulása, mely az egész felolvasáson végig vonul: oly lelkesedést keltett a jelenlevőkben, hogy a tapsvihar és éljenzés alig tudott véget érni. Ezután a dalárda elénekelte még a „Szózatot“ s pont 8 órakor véget ért azon ünnepély, melynek lelkesitő hatása a jövőre nézve még szebb reményekre jogosit.

A költségek fedezésére persely volt kitévé, melybe az önkénytes adományok gyűjtettek, s mint hallom oly eredménynyel, hogy még némi összeg fenn is maradt.

Az itt leirtak azonban csak felét kézpeték a tulajdonképeni ünnepélynek, mert a közönség nagy része innen a „Pankévics“-féle vendéglőben tartandó „bankett“re ment, hogy e napon érzett lelkesedésének más alakban is kifejezést adhasson.

A terem falai Ő felségéik, Kossuth Lajos és Bem képein kivül sürün voltak diszitve nemzeti szinü lobogókkal. A terem hosszában megtéritett három asztal sejtette vellük, hogy ma oly számu magyar közönség lesz itt együtt, minőt N.-Szebenben már rég nem láttak.

Mintegy fél 9-kor behozták az első fogást, mire a barna fiuk rázendítették a Rákóczyt“. Ezen — itt oly ritkán — hallott induló által keltett örömérzetet emelni kivánta tán a vendéglős is az által, hogy nyag, mint 8 személyből álló segédletének mellén ott diszlett egy-egy nemzeti kokárda

Az első fogás után felállott az estély főrendezője Csch Lajos vasuti pénztárnok — ki, közbe legyen mondva, e feladatának kitünően megfelelt — s bejelentette az első felséges I. Ferencz József magyar királya üriti. Szavait a köszönő álva hallgatta végig s azok végeztével hosszas lelkes éljenzésbe tört ki; a zenekar pedig a „Hymnuszt“ játszotta.

A 2-ik hiv. pohárköszöntőt Kárpáthy gymnasiumi tanár mondotta a távolban élő remetére, magyarorszag egykori kormányozjára Kossuth Lajosra. A lelkes szavak és azon hazafias hév, mely szónokunk tulajdona és melyet jelen alkalommal különösen kifejtett: nagy hatást idézett elő Emelte még azt Ferenczy gymnasiumi tanárunak azon inditványa, hogy ezen örömünnep alkalmából táviratilag üdvözöltessék a nagy hazafi. A zenekar azután rázendítette a „Kossuth nótát.“ Majd felolvastatott a következő távirat: Kossuth Lajos kormányző urnak Turin A márczius 15-i két ünneplő n.-szebeni magyarság lelkesedéssel üdvözli Kormányzó urat. Zágoni köri elnök.

Ezt követte a 3-ik hiv. pohárköszöntő, melyet dr. Székely gymn. tanár mondott a szabad sajtóra. Ennek végeztével a zenekar a „Marsaille“-t játszotta. És ezzel a hivatalos pohárköszöntők befejeztettek.

A nem hiv. pohárköszöntők sorát Erdélyszky tanár nyitotta meg, felköszöntvén a magyar nőket, kik mindenkor egyenlő részt kivántak és vettek a férfiakkal, ugy a haza jó, mint balsorsában s kik most is szép számmal vannak jelen. Üritettek még poharat Gödry S. törv. biróra, Zágoni köri elnökre, Jánosi törv. elnökre, Szalay ügytétsz- s az itteni magyar társadalomnak szintén egyik legtevékenybb tagjára, a még élő öreg honvédekre és a dalárdára, mely minden hazafias ügynél készségesen működik közre stb. másokra.

Nagyban befolyt a közlelkesedés emelésére derék dalárdánknak „Ne sirj, ne sirj Kossuth Lajos“ czimü és egyéb nép-

* Lapunk első helyén közöljük ezen n.-szebeni kötcsönös szeretet ünnepe, melyben az ott tartott márczius 15-iki ünnepély oly eleven szinekkel van leirva. Szivünk melegével üdvözöljük a n.-szebeni hazafi-testvéreinket s mi is azon óhajtásunkat adunk kifejezést, hogy márczius 15-ike évfordulóinkon országos ünnepé váljék, mert az akkor kivivott eredmény közös kincsévé vált édes hazánk minden polgárának. Szerk.

TÁRCZA.

Tetszik és nem tetszik.

— Tetszetős eset. —

A „Brassó“ eredeti tárczája. —

— Volt nekem egy kiváló jó barátom, vezeték és keresznevén, Csajka Maximak hivták.

Csajka Maxi és én, igen jól értettük egymást azzal a nevezetes különbséggel, hogy: míg én a gyöngébb nemre édes keveset adtam addig az én kebelpajtásom a boldoulásig mindás néhai Ádámné, szül. Adám Éva asszony lányait.

— Engem már egyszer megcsalt valami növeudék leány s azóta annyira szivemre vetem, hogy az esetet, hogy más e perczben sem gondolnék a házassag járomfrigyére, ámbátor a 43. kerek esztendőt élem, pedig ez már csak komoly idő.

— De Csajka Maxi, az ő engedélyéből legyen mondva, alig hogy tanuló volt, már is a nőslíbsen jártatta az eszét.

— „Szép is, jó is, gazdag, no meg hűséges dáma lesz az én feleségem!“ mondogatá gyakran, midőn belement a latin gramatika tanulásába.

— „Bolond vagy, te Maxi? vén legénynek maradsz te velem együtt“, válaszolám fel.

— „Még csak az volna hátra, hm, hm“, a azzal igyekezett a ritka, minden kilóméternyire található bujusz szálakat „közkedvelt kárpáti“-val rendbe hozogatni.

— Lám, mégis csak igazat kakukkoltam az én Csajka Maxi barátomnak, mert hát ő ma is, 41 évekkel agglegény.

— Különben ritka jó pajtás. (Az örökölt arany óralánczát sokszor csapta be éreztem — gálogba.) Mérnök ember, a ki a szakfogalmkozásában soha nem tévedett, de a szív dolgaiban felette hibásan számitott.

— Engem a sors elszakitott tőlo, szinte két év óta nem láttam.

— Mikorra visszavetődtem, első gondom volt felkeresni az én Maxikámat.

— Ugyanaz a derék, termetes ember, a jó humorával.

— „Sorrrvus Maxi! Hát hogy és mint?“, kérdem —

— megnősülté?“ sugom a fülébe.

— Ő is a fülemhez hajol „nagy kiláttasom van, rövid idő alatt“— viszonzá titkozatossággal.

— „Szép is, jó is, gazdag is?“ faggatám.

— „Meghiszem“, válaszolá.

— „Nő hát akkor előlegezek sok szerencsét.

— Vidám, zártkörű poharazás követte a kijelentést.

— Mikor épen az 5-ik liter borral birkoztunk meg, röviden interpellálom az én rózsás kedvű Maxi barátomat

— „Maxi! halld csak: tetszik-e a leány?“.

— „Végtelenül!“ válaszolá és szinte hogy olvadt az érzelgástól.

— Másnap délután ujbóli kérdem:

— „Maxi! mond meg igaz lelkedre: hogyan tetszik az a lány, tudod az, a ki szép is, jó is, gazdag is . . .“

— „Barrrátom! ki sem mondhatom“, bizonykodta.

— No már itt én is elhallgattam, mert ha valakinek egy valaki oly nagyon tetszik, hogy ki sem mondhatja, ez persze — non plus ultra.

* * *

— Maxi pedig kezdte kisérgetni a lányt.

— Bókolt neki, előbb kimérten, majd bizalmasabban, akár hova ment, szüntelen a nyomába járt s én szinte örültem előre a vig nászlakomának.

— De! — hogy s mint, végre is fülembe jutott, miszerint a lány nem igen kedveli az én Maxi barátomat, csak azért sem, mert nemsokára menyasszony lesz — egy mással.

— „Szegény Maxi!“ mondám s láttam képzeletben az én barátomat lelkileg összetörve, a remélt kappan, jércze, meg csirkesült, az Eitfel sütemények, a francia pezsgők mind elrepültek.

— „Maxi! a lány jegyes, ne fáradj!“ szólok vala neki.

— „Az — nem lehet“ ellenkezék egy kalomista nyakasságával.

— Másnap megkértém a lányt.

— Kosarat kapott.

— Négy napig korbelykedett. Össze volt törve lelkileg, testileg.

„Maxikám! nem hittél nekem?“.

— Az ötödik napon Maxi ujból a jó kedvű barát lett.

— Többé a lány felé sem nézett.

— „Barátom, — monda egy alkalommal, ha jól utána gondolok, azt veszem észre, hogy voltaképen a lány nekem nem is tetszett“.

— „Ej, ej, te furfangos vén csont“ válaszolám „hát a mig remélted, tetszett s most, hogy kizökentél, ugy e nem tetszik?“.

— „Van valami benne“, erősité az én Maxikám hamis mosolygással.

— Igy történt.

Tollagi.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

palok elénekelésével, melyek mindegyikét a tapsvihar és tombolásban kifejtett közöhajra, ismételni voltak kénytelenek.

A jókedv és közöröm jóval éjfélutánig tartotta együtt a társaság nagy részét.

A ki ismeri az itteni viszonyokat, az nem fog csodálkozni azon a nagy és általános örömön, melyet ezen nemzeti ünnep fényes sikere közöttünk előidézett, mert ez nemcsak azt jelenti, hogy a nagyszebeni magyarság kebelébül nem veszett még ki e dicsö mult iránti kegyelet honfiui érzete, hanem az elért siker egyszersmind biztos zálog a jövöre nézve. Olyannak lepezelem én e sikert, mint egy hadsereg első nyert csatáját, mely önbizalmat és erőt ont abba ujabb és ujabb győzelmek kivivására. Engedje az ég, hogy azon kelkesedés és egyetértés, melynek e nap kedves emléket köszönhetjük, továbbra is ne csak megmaradjon városunk magyarsága és főleg intézöi között, hanem folyton fokozódjék is, mire a mindinkább apodó számunk kétszeresen ráutal. Vajha ugy lenne!

A.

Levelezés.

Márczius 15.

Segesvári rendes tudositónk irja: „A segesvári magyarság is megülte e nemzeti ünepet. Mint minden magyar ügy, ugy ez is a kaszinóbol indult, melynek lelofyásáról röviden a következökben értesitem a Brassó tisztelt olvasóit.

Este 8 órakor már szufolásig tömve volt a kaszinó nagy terme, hol az ünnepély tartatott. Ott volt városunk előkelősége. $^1/_2$9-kor rendeltette rá a magyar dalárda a Szózatot, melyet énekelt hatásosan gyujtólag. Ezután Kellen Izor pénzügyi fogalmazó ült az asztalhoz és tartotta meg felolvasását.

Azt hiszük nem sértünk meg vele senkit, ha konstatáljuk, hogy szebb, tartalmasabb beszédet nem tartottak ennél messze vidéken. Sajnáljuk, hogy lapunk olvasóinak be nem mutathatjuk, — röviden azonban jelezzük a fő bő szemeneutet. „Két nemzeti ünnept ismer a magyar — ugymond felolvasó — a honalapitásának ünnepét és a szabadság megalapitásának ünnepét", — a melyet csinos öszszehasonlitása után élénk szinekkel hozza a nemzeti érzület, közület, közelmult korszakát a francia forradalomig.

Ezt röviden bemutatva, a magyar szabadságharcz incitatumait ragadja meg és éles bonczkéssel e két harcz vivmányait szedi, meg hasonlitja. A franczia forradalom általános érdekü közkinczseket hoz napfényre, melyek cosmopolitikai voltuknál fogva mindannyiunk közkincze, — a magyar czek mellett — nemzetileg individuális eszmékért is harczol, miért ha másokra nem, de ránk kétszeres értékü.

Állami életünk sajátságos palladiumai vannak feliriva ott a kardok hegyére — s mert szerinte nehezebb megtartani, szabad nemzetté fejlesztení országot, mint megalapitani: mai napot nemzetünk legfontosabb ünnepének tekinti. Ez igy tovább, ugy eszméileg mint formailag szépen fenkölten.

Ezután Berczaky Boldizsár megyei iroda ig. szavalta a Talpra Magyart nagy szabatossággal, mire ismét a dalárda énekelte szintén a Szózatot.

Ezzel a tulajdonképi ünnep véget is ért. Kezdődött a fiatalság részéről a tánczz, az öregek részéről egy ig itt tartása poharazsa. A tánczmak a késő éjszaka, a poharazásnak a reggel vetett véget.

Igy ünnepeltünk. Jó kedv, hazafias lelkesedés lengett át mindnyájunkat — s én kérem ne is zavarja ezt jövöre se, mit ez alkalomból tisztelettel bátorkodunk ajánlani. Nevezetesen: épen Segesváron nem ártana e napot nagyobb szabásuvá tenni. Talán nappal, — talán kint — talán ott, hol Petőfi elesett — talán; mi nem adunk utasitásokat, — de azt hiszszük, sem a helyzetnek, sem az ünnep méltóságának nem teljesen megfelelő egy szufolt szobában és épeu este bujni el. Ne mondják azt: itt a nemzetiségek között parányi magyarok mi nem tehetjük! Ugyan miért? Ha nem lennének is elegen, itt nem az a fő. A fő: általánosuk, nagyszabásuvá tenni e napot!

Ezt hiszszük, — jövöre remöljük is. Ugy legyen.

—o—

Márczius 15-ike a vidékon.

E nagy napot Csernátfaluban is megünnepelték. Délelőtt 11 órakor a piaczon levő emlékoszlopot nagy néptömeg vette körül nemzeti zaszlókkal, diszes koszorukkal. Az alsó falusi népiskola ifjusága s a bacsfalusi és csernátfalusi elemi iskolák növendékei, valamint minden rendű helybeli és a tulsó három községbeli lakosokból gyült egybe s adott jelre felvonult a nagy szálloda, melynek tágas termét zsufolásig betöltötte.

A teremben állandó szinpad van. Itt foglalt helyet az uj dalárda. A mint a függöny felgördült, megzendult az ének s ennek végetvén Kiss Árpád, csernátfalusi ig. ev. lelkész, egy tartalmas szép beszédben adta elő, az ünnepély czélját. A történelem fonalán vezette le hazánk politikai mozgalmait az első nagy márczius 15-ig. Éljenzés és taps fogadta ki az általános tetszést e beszédre. Utána ének s erre szavalás következett. Hofman János, tajtoni jegyző, szavalta el a „Talpra Magyar!" töszel, gyujtó lelkesedésel. Volt is a tapsban rész. Ennek zárta be a szép ünnepélyt a teremben, mire az emlékoszlop megkoszorusása következett a szabadban. Itt az oszlop talapzatáról hazafias felolvasást tartott Horesa Mihály, bacsfalusi ág. ev. lelkész, az ő ismeretes élénkségével, lelkesitő töszével. Szép jele volt a kegyeletnek ezen veteránn hazafitól, hogy a nap reggelén barmadmagával kiment a tömösi honvédemlékhez, az megkoszorusztá s onnan hozott hóvirágot szórt a közönségre s fenygoályakat osztogatott szét a szép nap emlékére.

Az ünnepély teljesen sikerült. Utána bankett is volt.

Krizba, 1892. márcz. 15.

Tekintetes szerkesztőség!

A krizbai tanitótestület által rendezett márcz. fő-iki ünnepély, daczára annak, hogy ez Krizbán először történt, minden tekintetben sikerülinek mondhatók. Már kora reggel jelezte a nap fontosságát az iskolaépületen lengő nemzeti zászló. Pont 10 órakor megjelentek az ünnepélyre meghivott vendégek. Ott láttuk a tanitók közt az elöljáróságot, az iskolaszéket, élén az iskolaszéki elnökkel, az ág. hitv. evang. lelkészét tisztel. Borbély Géza urat a nagyszintén mélyen érdeklődő községet iskost. Most felemlitt az ár'atlan ajakról a Szózat a szó köveitet tett. Szemerjai Károly ig. tanitó 1848-as honvédhadnagy — nagyszerű lelkesitő — a hazafiságra buditó ünnepi beszéde, mely ugy a hallgatók, mint a tanitványok kebleben maradandó emléket fog hagyni

Beszédét a király üdvözlésével végezte, mit a jelenlevők háromzorosan ismételtek.

Ezután következett a „Hymnus" eléneklése, melyhe beleolvadt a jelenlevők szivből jövő éneke is.

Ezután az iskolaszék elnöke tek. Bunta Sándor ur mondott köszönetet az ig. tanitó és tanitótestülettnek azon eszméért, miszerint márczius 15-ike megünnepeljesek s kéri a tanitótestületet, hogy ezen nevezetes napot minden évben megünnepelni el ne mulasszza.

Végül ág. hitv. evang. h. lelkész tisztelettes Borbély Géza ur mondott az egyházi nevében rövid, de szivből jövő köszönetet az ünnepélyt rendezőknek s a tanulókat buzditotta a jónak, szépnek megtartására. Követésére. Beszédét a tanitótestület tisztelettel végezte.

Ezzel az ünnepély véget ért s mi magunkkal vittük azon meggyőződést; az erőknek tömörülése diadalra vezet, ellenkezőjet azoknak szétforgácsolása a romlást idézi elő.

Alázatos szolgája

Szabó Gergely, s. k.
tanitó.

Felolvasás.

(Folytatás és vége)

Ime, igen tisztelt hallgatóim, most már érthetik önök, miért félem én oly nagyon a méhektől. Igaz, velök nem volt összeütközésem, de tudom, hogy nekik is van hegyes kis fegyverök, melyekkel bárki fával szembe mennek; aztán láttam elég labvastagságra dagadt karokat, sösugorka nagyságu orrokat, meg elefántszerű pofákat a — méhszurástól . . .

No, de gondolám, én sem lehetek gyávább, mint oly sok más ember e földön; belőlem is kitelik egy jóravaló méhész.

Meggondoltam, elhatároztam s méhész lettem.

Már nyolcz év óta tizőm ezt a mesterséget s tiszta szivemből mondhatom önöknek, hogy soha meg nem bántam. Ellenkezőleg anynyi örömet, élvezetet szereztem magamnak az én rettegett méhecském tanulmányozása és gondozása körül, miszerint szinte sajnálom azon embertársaimat, kik méhészetei nem foglalkoznak.

Engedjék meg hát, igen tisztelt hallgatóim, hogy röviden pár szót elmondjak önöknek a méhészet köréből.

Becses figyelmöket nem kivánom oly hosszasan igénybe venni, mint mikő hosszas a bereztetésben valék.

* * *

Önök jól tudják, hogy a méh rovar, mert teste rovátkolt, izekre osztott; van feje, tora és potróbja; van hat lába és négy szárnya. A munkás méheknek hátulsó két lábán apró-apró zsákocskák vannak, melyekben ők a virágport hordják.

A méhek társasságban laknak. Több ezren együtt egy-egy családot képeznek. Egy családban van egy anya, néhány száz here és sok ezer dolgozó méh.

Réges régen csak vadon, erdőkben, fadoukban és szikluárcsegekben laktak a méhek. Da az emberek már akkor tudták, hogy az, mit a méhek gyűjtenek, nem megvetendő eledel. Éppen azért ha rájok bukkantak, irgalmatlanul kiirtették a méhek élestárát. Később s még ma is vannak ilyen fajta népek, valóságos méhvadászatot rendeztek az emberek, bebaranyolván a rengeteg erdőket s összeszedván az azok mélyében talált minden vadmézet.

De rég lehet már annak is az ideje, hogy az emberek, belátván annak hasznos voltát, házaikhoz gondozásik alá vették a méheket. A lakás formáját, melyet a méhek számára csináltak, a természettől lesték el. Kivájtak eleinte fatönköket s ide helyezték el az apró munkásokat. Sok idő telhetett el, mig végre a méhek szalmából és vesszőből font kasokba helyeztettek el. A kas-rendszer egész napjainkig fenntartotta magát; de most már ennek is hadat üzenek.

Deszkából késziteneк most a méheknek ugynevezett kaptárokat, melyekbe mozgathatók, szintén vékony deszkalécekből készitett keretoket ugatnak. Ezen keretekbe készitik a méhek viaszból a lépeket.

Ezen méhlakok feltalálója Driercon János szilézkai lelkész, ki még most is él.

Azóta, hogy ez a változás történt, a méhészet terén a világ nagyot fordult. Azelőtt a méhészkedés igen könnyű volt, akárki üzhette, nem kellett sem nagy tudomány, sem sok idő hozzá. Ha ugyanis valamelyik kasból kiereszteltek a méhek, valamelyik családtag, vagy ha nem, hát a szomszéd ésrevette, azután a kirepülő uj családot egy más kasba befogták s odaállitották a többi közé. Öszel aztán szerre emlegették a kasokat s a legneherebbeket felvették, azaz: a szegény méhecskéket kénnel agyonfüstölték, hogy a méhez és viaszhoz hozzá férhessenek.

Fájdalommal bár, de ki kell jelentenem, hogy a legtöbben még ma is igy méhészkednek.

A Driercon követői egészen más téren mozognak. A deszkából készült méhlakokban a méhek hozzáférhetők lettek. Maga Driercon s nyomban utána báró Berlepsch behatoltak a méhek életének titkaiba. S ez az, mi a modern, az okszerü méhészetet érdekessé teszi, elannyira, hogy a ki egyszer hozzá fogott, az többé soha vagy csak ritka esetben hagyja el.

Csak ezen ujabb találmány óta ismertek meg az emberek igazán a méheket s jöttek oly dolgok tudására, melyekről azelőtt csak sejtelmök lehetett.

A kaptárral dolgozó méhész. ha különben ideje van, s az égalji viszonyok is kedvezők, csodadolgokat müvelhet, mikőbben mindunatan maga is a csodálatos dolgok egész rajára bukkan. Méheinek minden müködését figyelemmel kisérheti, mi több, azokuak munkálkodását saját tetszése szerint igazgathatja. Ha baj van a méhek között, segithet rajtok, etetheti, iiathatja, betegségektől megmentheti méheit. Alkalmas időben a szokottnál több mézet gyüjtethet velök, és ezen mézet bármikor elveheti tőlök a nélkül, hogy őket leölné, vagy csak ártana is nekik.

De nem csak a tudás embere, hanem az is, ki puszta hasznoból méhészkedik, rengeteg sokat nyert az uj találmány által. Bizton állithatni, hogy az uj rendszer mellett a hasczon is megkétszereződött.

Én magam ez idő szerint még nem di csekedhetem valami nagy hasznnal. Arra nézem eddig inkább, hogy ismerni tanuljam a kis méheket, meg hogy tanitványaimnal is megismertessem őket. Hiszem azonban, hogy nem messze az idő, melyben anyagilag is meg leszen jutalmazva eddigi összes fáradságom.

Ismerek egy embert, ki tíz év előtt egőtt a méhészethez, perze kaptárokban. Az egész 10 év alatt összesen kiadott 608 forint 21 krt s ezzel szemben bevett 2408 forint 47 krt, azaz: volt 1800 frt tiszta jövedelme s ma már évente 300 frt hasznn van méhei után.

Ezek után kötelességemnek ismerem igen tisztelt hallgatóim b. figyelmét az okszerü méhészetre felhivni, azon reményben, hogy ha valamelyik önök közül azon helyzetbe jut, hogy egy napsugaras kis kertecskével fog birni, oda pár családméhet mulhatatlanul el fog helyezni s pár év mulva, mint a modern méhészet buzgó apostola fog működni kis körében, annál is inkább, mert tényekkel fogja bizonyitani tudni, miszerint az okszerü méhészet nem csak kedves lelki gyönyörüséget szerző munka, hanem anyaglag is dusan kamatozó mellékfoglalozás.

Alkalom addán pedig kérem; forduljanak teljes bizalommal hozzám, és minden tekintetben szives készséggel fogok rendelkezésökre állani.

Román lapszemle.

Chiticharu, Chiticharu! A ki kitalálja hogy mit jelent ez a szó, annak egy évre megküldjük ingyen a vasárnapi „Gazetát" akármelyik olvasónknak.

Tudjuk azonban előre, hogy nem találja ki s igy könnyen tehetjük a fogadást. Ne tördfejed éjes olvasóm.

Megmondjuk mi neked fogadás illetti is. Chiticharu: Kétegyháza m. város Békés vármegyében, melyet a „Gazeta" igy csavart el: Bichisu. Mi a csuda történhetett Kétegyházán Békés vármegyében, hogy a vasárnapi „Gazeta"-ban szerepczik kerülhetett mlatta, a mi a „Gaz." kiadó hivatalát megkeseritette!

Nagy dolog történt. Az ottani népies olvasó kór épen a román értelmiség inditványára nem rendelte meg a „Gazetát" azért, mert igen tüzes. Ezt azután tudtára adta egy garda a „Gazeta"-nak s lőn e miatt a vasárnapi „Gazeta" ban rettenetes vezérczikkezés a dusman az ellenség ellen, már t. i. a magyarok ellen.

„A kétegyházi román irástudók, a helyett hogy testtel, lélekkel azon lennének, hogy a nép jogai minden tekintetben tisztelteseuek, az ellenfél rendőrivé lesznek, ügyekezvén megvédeni a népet a román gazettétől, melyek igen tüzesek — prea infocata — és arra törekednek, hogy csak magyar lapokat olvassanak a magyar olvasókörben."

Mintha bizony nem lenne akárhany magyar ellenzéki és munkás lap, a mely igen tüzes!

A „Gaz." már mult évben megjósolta, hogy nem lesz annak az egyesült erővel alapitott kétegyházi olvasókörnek jó kimenetele, mert a magyarok a román culturával egészen ellenkező czélra törekednek. Ime jogos volt a „Gaz." félelme.

Miért? Azért mert őt a kétegyházi román értelmiség itt feljelzte Brassóban a Lonsoron, mert attól tartottak, hogy a „Gaz." megrendelésével a hatalmon levők előtt kegyvesztettek fognának lenni.

Ns, e nem valami nagy ajánlólevél a „Gazetára" nézve, ha még a román értelmiség is őt veszélyesnek tartják a jó egyetértés érdekében.

„A kétegyházinak ne feledjék, hogy a magyarok által követett kultur czélok halálos ellenségei a románok czéljainak, s hogy ezt a két czélt semmi esetben sem lehet egyesitni társulással, testvériséggel még a román joga a magyarával nem lesz elismerve és tisztelve.

Az ellenfélnel közös ügyet czélnak, bármiró esetben veszélyes a mi érdekeinkre nézve. Ezért törekedjenek mindenütt arra a románok, hogy saját lábaikon álljanak és ügyekezzenek nemzetiségi érdekeket biztositni, tekintet nélkül az idegen kedv és érdekére; a mi pedig az irástudó románokat illeti, ha a béke érdekében fogunk dolgozni, ügyelje-

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fondurile pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

nek arra, hogy a román nép ne gyenguljön, ellenkezőleg erősödjék jogaiban."

Sok czifra beszéd semmiért, A kétegyházi gróf. kelotiek aligha tudnak románul egy-egy irástudó kivételével, ott ugyan meg nem fogják érteni a „Gaz." stilusát és így porba veszne az előfizetés.

Kétegyházán tehát román culturáról beszélni annyi, mint a vaknak a szinekről beszélni. Azután miféle bolond beszéd az, hogy a magyarokat szünet nélkül románok ellenségének — dusman — nevezi.

Nem gondolja-e meg, hogy ezzel rossz fát tesz a tűzre, a melylyel ónmagát fogja megégetni? Csak rajta!

A „Telegraful Roman" Beksics culturalis czikkéről vezérczikkében, így vélzi; Végre megállapitják, hogy ez az ur egy gyenge plagiatora a néhai Trefort miniszternek, a ki kijelentette, hogy Magyarországnak hatalmasnak kell lenni, és hogy ilyen lehessen, meg kell magyarosodnia s a munkának el kell haladnia.

A kik magukat védelmezendik, összezuztatnak, mert nem egyszer mondá: „A mit a vas meg nem gyégyit, meggyógyitja a tűz."

Kozma Parten védelmére kelt néhai Trefortnak a „Telegr. R.:" 20-ik számának tárczájában. A néhai miniszter 5000 frt segélyt vett fel a brassói gör. kel. gymnasium számára de a pénzügyi bizottság ezen összeget törölte.

Kozmának sikerült a javaslatot a bizottság ujabb megfontolására birni. Trefortnak tetszett a Kozma indítványa s igy szólott Kozmához négyszemközt. „Üdvözöllek ezen sikerét, én másfélé voltam elfogulava, azon ülésben nem vehettem részt s a törlés nem az én beleegyezésemmel történt, mert a mint tudod, én a budgetben fenntarthatnám. Én nem ellensége, hanem barátja vagyok a románoknak, mert származásom után közelebb vagyok hozzátok, mint a magyarokhoz, de ma Magyarországon a vilig meg van dühödve s ezekkel a bolondokkal nem lehet okosan beszélni."

S ezt Trefort mondotta volna Kozma Pártén akkori képviselőnek?

Elég, hogy a bizottság az 5000 frt subventiót ujból elejtette, mert Trefort másodszor sem jelent meg a bizottság ülésében.

Ilyen volt Trefort — irja Kozma — de a tulzás még idősb volt. Trefort nem merte azt mérsékelni. Hogy mit mondott Trefort Kozmának négyszem között, ehhez nem szólhatunk; de az tény, hogy Trefort egy nemzetiséget sem gyölölt.

Annyit azonban saját tapasztalatunkból mi is mondhatunk, hogy midőn 1880-ban Trefort Brassóban megfordult valahány romantitó és lelkész üdvözölte, mindeniknek szivére kötötte, hogy tanulja meg a magyar nyelvet. Ezt mi is hallottuk.

Cz.

Tanügy.

Nagy. Kocs Ferencz kir. tanácsos tanfelügyelő ur a Comenius ünnep alkalmából a következő köriratot intézte az állami iskolák gondnoksághoz és a községi iskolaszékekhez:

Tudva van a tek. állami isk. gondnokság előtt a lapok ujjon, hogy a Brassó vármegyei tanitóestélket tolyó évi márczius hóban Comeniusnak az európai hirü paedagógusok egyik vezéreszilagának harom szazados évfordulójat Brassóban kiállitassal összekötött emlékünnepélyel fogja megünnepelni.

Ennélfogva felkérem, hogy folyó évi márczius hó 27. 28. és 29. napjaira a felügyelőtére bizott állami iskolában azon azzuidőt, hogy ez által lehetővé tétetnessék, hogy a tanitóestélket minden tagja az ünnepélyen részt vehessen. Egyuttal felkérem odahatni, hogy a tanitók a kiállitásra szánt dolgokat idejében küldjék be a rendezőbizottsághoz.

Végre felkérem, keresse meg a helybeli előljáróságot, hogy a tanitóknak e nevezetes ünnep alkalmára ingyen fuvart adni szivesen kedjék.

Brassó, 1892. évi márczius hó 15 én.

Belföld.

Néhány hirlapban az a hir volt a napokban elterjeszve, hogy báró Fejérváry Géza honvédelmi miniszter egészségi állapota rosszabbra fordult. E hirek semmi alappal sem birnak. A miniszter vesebaja a gyógyulás utján van és egészségi állapota nemcsak nem komoly, hanem inkább olyan, hogy feljogosit a reményre, miszerint a miniszter nemsokára ismét teljesitheti teendőit. Mint a betegségének rosszabbra fordultával terjesztett hir, ép oly alaptalan az is, hogy tárczáját ő Felsége rendelkezésére bocsátani szándékozik báró Fejérváry. A miniszter ur távol van attól, hogy bele unt volna hivatalába, a mint erről e hirresztelések szerzőinek remélhetőleg nemsokára alkalmuk lesz meggyőződni.

KÜLÖNFÉLEK.

— **Kossuth Lajos** hazánk nagy fia egészsége teljesen helyre állott, márcz 15-én hazánkból sok helyről üdvözöltek.

— **Nagysagos** és fötisztelendő Möller Eds apát-pléb. urat e hó 18-án névünnepe alkalmából számos tisztelői üdvözölték. Ott láttuk az üdvözlők sorában a rom, kath. hitközség választmányát; a fügimnázum tanari és a rom. kath. főelemi iskola tanitó karát. Szivünkből óhajtjuk mi is, hogy az Isten ónagyságát számtalan éveken át éltesse ép erőben, egészségben.

— **Koczalski** hangverseny. A hét éves, mindenütt feltünést keltő zongoramüvész általunk már jelzett hangverseny hétfőn következő müsorral bir: 1. Bach, Gavotta. 2 Beethoven, Sonata (op. 53.) 3. Godard, Mazurka. 4. Hummel, Romance. 5. Koczalski, Koringó s Mazurka. 6. Chopin, Preludium Nocturne de Valse. 7. Tschaikowsky, Barcarolle. 8. Paderewsky „Au soir". 9. Liszt XIII. ik Rhapsodia. — Nem hulaszthatjuk el e nagyérdekű hangversenyre olvasóink figyelmét ujból felhivni. Jegyek előzetesen Zeidner könyvkereskedésben, különben pedig a hangverseny estéjén a pénztárnál kaphatók.

— **Hangverseny.** A városi zenekar vasárnap márczius hó 20-án este a központi szálloda („Nr. 1.") termében hangversenyt rendez.

— **Zeneestély.** Vasárnap, márczius hó 20-án a katonai zenekar igen érdekes müsorral zeneestélyt rendez a Redoute helyiségeiben. Geist János vendéglős ur gondoskodni fog kitünő ételek- és italakról. Belépti dij 30 kr; kezdete este 8 órakor.

— **N.-Szeben** hon és Segesváron is szép nemzeti ünnepet tartottak magyar testvéreink. A részletekre lapunk mai számában veszik ezen ünnepélyekről ti. olvasóink.

— **Zornesti gyülekosag** tartja ugztottszárban a község és O-Tohan falosain. Egy fiatal 20 éves asszony egy meg fiatalabb 16—18 éves gyerek emberrel szeretni viszonyt folytatván, jérjének lak alól elitélésére igen alkalmasnak talalta, hogy az ennek rendelt orvosság helyett már előre készen tartott mérget kevert italába. A férj egy óra alatt belehalt a mérgezésbe s ekkor a bünösök nagy mészárdörbe lökték a holttestet, mely vizzel volt teleszatán elhiresztelték, hogy bele ult a férj. Azonban kiszlt a gonosszag s a bünösök ellen vizsgalat van folyamatban, ók fogsagban vanak. A törvényszék vizsgálóbirója ma szállott ki a hir. ügyeszséggel és törvényszéki orvosokkal a boncolás megojlésére és szemlelefvetele végett.

— **Popescu János** a m.-szebeni gör. kel. pap- és tanitókepezde jeles tanára e hó 16-án életének férfikorában N.-Szebenben elhunyt, a brassói gör. kel. középiskola tanári kara részvét nyilatkozatot intézett a néhai özvegyéhez. Az „Albina" brassói fiókja az elkoltemlő gyászoltogot tüzött ki és koszoru helyett szegény tanitónak szánott 20 frt alapitványt tett, mint hogy Popescu az „Albinát"-nál igazgató tag volt.

— A „**Magyar Ujság**" azt ujságolja, hogy Perencz Ferenczet Ghereczeg alandolag Budapesztre fog kötlöni.

— **Harcz egy farkassal.** Románban Szécsa községben történt, hogy a kutyák egy farkassal harczolnak egymás ellen s ugy vett kezdve és kiletett a házból az udvarra. Abban a pillanatban egy farkas ugrott elő és a fiu balkezét bekapta, de ez nem veszitette el bátorságát, bedugta kezét a farkas torkába, mig más a kés fulladozni kezdve, nyelvét kiöltötte, mit a fiu jobb kezével s utóbb szájával fogott meg. Szerencsére az apa is kiment a kuzúlkhez s a fiunak kést adott kezébe, melylyel az a farkas torkát felmetszette. A farkas igy elvérzett s ő levakt fel korlázba vitték.

— A **romániai** lapok azt hiresztelik, hogy Románia és az Osztrák-Magyar monarchia közöttt konnak ügyben összeütközés történt volna. Az Osztrák-Magyar monarchia nem akarja megengedni, hogy Románia Csernovicban romén konzulságot állitson fel. Ennek oka a román lapok szerint a lenne, hogy ilyen viszonban a romániai mozgolodnak. Néhai **Cogalniceanu** mikor nem volt miniszter, mindig rajta volt, hogy **Brassóban** is ál-litsanak román konzulságot, mikor pedig miniszter lett, akkor kisebb gondja is nagyobb volt ennél. Mikor szülésge volt a moldovai csangókra, magyar gymnasiumot igért nekik; mikor miniszter lett: „tací din gura" azaz: ne szólj szám . . .

— **Háziasszonyok figyelmébe.** Takarékos és minden előitélettől mentt háziasszonyoknak ezennel felhivjuk figyelmét a Kathroiner-féle Kneip-malta kávéra, a mely más kávékivonatokkal szemben nemcsak azzal az előnynyel bir, hogy táplálóbb amazoknál, hanem a valódi habkávé aromájával is bir, miért is ezen ép oly tápláló mint kiválóan jóizű és olcsó kávépótlékot melegen ajánljuk.

Közgazdaság.

Az „alsóausztriai iparegylet" (Niederösterreichischer Gewerbeverein.)

Azon felhivások élén, melyekkel 1838-ban Arthaber, Coith, Hornbostel és Spoerlin a bécsi polgarmester a „különféle erők szabályos összemüködése által a haladásnak egy kiapadhatatlan forrását, a hasznos tudományok terjesztését, az ipar iránti előitéletek eloszlatását eszközöni", egy egylet alakitásra hivtak fel; egy gondolkozó, mint Goethe, egy természetvizagló, mint Humboldt, egy mérnök, mint Lausedat, szavai élőttak.

„Azon népek, melyek ipari terékonyságukban a természetes anyagok helyes megválasztásánál és feldolgozásánál a mechanikában és technikai chemiában el vannak maradva, melyeknél az ezekre való figyelem nem hat át minden osztályt, jöléttünkbol feltétlenül lelognak sülyedni. És annál inkább meg fog történni az, a mint a szomszédállamok, melyeknél tudomány és müvészet egymással összeköttetésben állanak, ujult erővel előre haladnak; mivel az államok sorsában is ugy van, mint a természetben; azoknak is, mint Goethe kifejezi:

„és im Bewegen und Werden kein Bleiben gibt, und die ihren Fluch gehängt hat an das Stillestehen".

(A haladásban és fejlődésben nincs megállapodás, és átkuk a vesztegtés.) (Humboldt.)

„A mi civilizácziónk jelenleg fükép a tudományoknak számtalan és ujabb alkalmazasai által fejlődik" (Lausedat).

Az egylelnek 1840. febr. 17-én tartott első havi ülésének napirendje is már igen figyelemre méltó;

Spoerlin Mihály: Ajánlja a vegyészeti és physikai szakosztály figyelmébe: Melyek a gépapir hiányai, és mi tehet az egylet azok elhárításra?

Burg tanár: Vizsgálódsok a centrifugalis fuvór egyes részei nagyságát illetőleg.

Hornbostel: Egy külön bizottság alakitása a fonott selyem szabályozott számozásnak kérdése végett.

Sprenger tanár: figyelmeztet a faraknu munkak alakjai szépitésének szükségességére.

Fürster épitész: az agyag vizvezetéki csövek használhatóságáról és olcsóságáról Szász országban és Würtenberghen.

Ettingshausen: tanár felszólitja az egylet tiszteit, hogy az ő esőöveg a belföldön készassék.

Az egyletnek 1840. május 8-án az egyetemi birodalmi kancellária salonjában megtartott első közgyülésén az egylet elnöke, gr Colloredo Mansfeld Ferdinánd dicsérte a tagokat, hogy azok az őszinte humanitás igaz szellemo által voltak lelkesitve, mely minden egyesnek a jóléte csak a mások jóléten, és sohasem azok vesztességén keresi; mely fáradhatatlanul törekszik az igazság és helyes belátás után, mely minden véleményt figyelemben részesit, és jól felfogott egyéni véleményt csak a másokkal szemben való kimélettel törekszik érvényesiteni.

(Folyt. köv.)

Brassói piaczi árak.

Febrár 1892 Márczius 18-án

Búza legszebb	8.—	Kása	3.60
„ közepes	7.80	Borsó	12.—
„ gyenge	7.40	Lencse	17.—
„ elegy	5.60	Paszuly	5.—
Rozs szép	6.—	Kendermag	10.—
„ közepes	5.80	Burgonya	4.30
Árpa szép	4.30	Marhahus, klgr	—.52
„ közepes	4.20	Disznóhus	—.52
Zab szép	2.80	Juhhus	—
„ közepes	2.60	Faggyu friss	—.23
Törökbuza	4.20	Faggyu olvasz	—.33

Nyilt-tér.*)

Egész selyem, minőségi Foulardokat méterenként 85 krtól egész 4 frt 65 krig (minőségi 450 különböző árnyalatban) ruegrendeit egyes öltönyökre, vagy egész végekben is szállit házhoz szállitva, postabér és vámmentesen *Henneberg G.* (cs. kir. udvari szállító) *selyemgyára Zürichben.* Minták postafordulóval küldetnek. Svájczba czimzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó. 343 (3—12)

*) Az ezen rovat alatt megjelent közleményekért és azok tartalmáért nem vállal felelősséget a szerkesztőség

Árverési hirdetés.

A brassói ev. ref egyház tulajdonát képező

temetőkert egy része s a rajtalevő torony

f év márczius hó 21-én d. u. 3 órakor a helyszinén tartandó nyilvános árverés ujján eladatnak.

A brassói ev. ref. egyháztanácz. 334 (3—3)

Scherg Vilmos és társai

BRASSÓ,

gyapju,- posztó- és divatszövet-gyár,

raktár a Fürtéren

Ajánljuk a tavaszi és nyári időnyre *saját tiszta gyapjuból készült gyártmányinkat* u. m:

kabát-, nadrág-, felöltő-, köpeny, esőköpeny-, cheviot-, cheviot-kártolyfonál- (kamgarn), és kártolyfonál-szövetet; katonaiszliés egyenruházati posztót, valamint férfi- és női-nagykendőket (Plaids), gazdag és szép választékban, gyári árakon.

Mintakártyák megtekintés végett készséggel szolgálatnak

361 (1—6)

Kék fahamuzsir

kerestetik

Ajánlatok „HAMUZSIR Z. H. 1498." czim alatt e lap kiadóhivatalába intézendők 359 (2—2)

Hermann J. és társa,

közvetitési ügynökség, szállitási ügyekben.

Budapest, VI. ker. Teréz-körut. 6 sz.

(350 4—12)

Ajánlják magukat pontos utánvizgalásra mindennemű szállitólevelek és franco feladó vevényekre 1870-ik évtől kezdve. Díjazás csak siker esetén Azon esetben, hogy ha differencziák nem konstatálhatok, az illető iratokat minden költség, vagy Provisio felszámitása nélkül bérmentve küldjük vissza.

Elismert fogfogyószerek.

Kwizda-féle

Alvoelar-fogeseppek.

Egy üveg ára 50 kr.

Alveolár-szájvíz.

Egy üveg ára 40 kr.

Alveolar-fogpor.

Egy dobozz ára 70 kr.

Fürháztár Magyarország részére: Török József gyógyszerész, Budapesten. Király-utcza 12. sz.

(294) 9—50

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

A közelgő ünnepekre!!!

Sziksay Lázár

első brassói lábbeli-áru raktára, Kolostor-utca 31. szám alatt.

Ajánlja minden idényre dasan ellátott

Férfi- nöi- és gyermek-lábbeli nagy raktárát

és egyszersmind van szerencsém a nagyérdemü közönség b. tudomására juttatni, hogy kitünö üzletvezetöm ki több éven át az ezelötti Schwarze féle czégnél, mint szabász volt alkalmazva jelenleg nálam van és mért k utáni megrendeléseket pontosan és legujabb divat szerint ja tartós anyagból, minden kivánt kivitelben a legolcsóbb ár a legfinomabb börkülönlegességig: mint valódi fénymázas elsörendü **chewreaux** valódi **szarvasbör**, beteg érzékeny és idomatlan lábakra továbbá tourisztáknak ajánlom a csakis saját különlegességet, a nálam készült **hegymászó** (kárpáti) **czipöket** valamint kerékpár-kedvelöknek az igen czélszerü **kerékpár** (cyclele) **czipöket**, itt legujabb!! **valódi krokodilbör** mindenféle színekben, finom lábbelieknek tavaszi és nyári divat valódiságért kezeskedem, ezekkel csakis mérték utáni megrendeléseknél szolgálhatok.

Azon t vevöknek, kik lábbelieket ezelött a Schwarcze-féle czégnél szereztek be, vagyok bátor tudomásu ra hozni, hogy mértékeik és kaptáik birtokomban vannak és kivánságaiknak üzletem ép ugy eleget fog t-nni.

Netalán felreértések kikerülése végett helyszinalónak látom itt megjegyzeni, hogy a raktáramon lévö czipőáruk legnagyobb része saját készitményem, mel ek kitünö üzletvezetöm és jó munkaerőm valamint az anyagok helyes és lelkiismeretes megválasztása tartósság ekintetö en elsörendü áruvá tesznek, tehát ér ük a felelösséget is elvállalhatom.

358 (1—6)

324 (3—42)

Budapesten,

3 emeletes *körüti palota* a legjobb vidéken, *30 évig adómentes*, a lakások a legelegánsabban kiállitva parquetákkal *ékdrápizott falakkal, fürdö-, elö-, ebéd-szobákkal, szökökkel* stb. kiállitva, 300,000 frtért, továbbá *2 emeletes uj szerekkal*, fenti kiállitással, a kerepesi-ut közvetlen közelében, 9%-nyi *tiszta jövedelemre*, 80,000 frtért kevés készfizetéssel eladatik, vagy pedig helyben felkö hára, vagy birtokra *elcserélteik*. Továbbá ajánlok olcsó családi házakat megvételre. Bövebb értesitést csakis önvevőknek szivesen és *díjmentesen* nyujt Lövy Emil hatóságilag engedélyezett kereskedelmi és vállalt-tárvényszéklileg bejegyzett ingatlanok közvetitési ügynöksége IV. *Ujvilág-utcza 33. szám Budapesten.*

362 (1—3)

Minden könyvkereskedésben megrendelhető a 20 kiadásban megjelent, Dr. MÜLLER orvosi tanácsos által,

a megrongált idegzet és sexuál systemáról

irt, kitüntetést nyert füzet.

60 krnyi levélbélyeg bekuldése ellenében a füzet megkapható. Czim: **Eduard Bendt,** Braunschweig.

(173) 18—52

HIRDETMÉNY.

A nagyérdemü kereskedö uraknak becses tudomásul adom, miszerint a mai kor igényeinek minden tekintetben megfelelö **kosárgyáram ban** a legjobb minőségü **utazókosarak**, belül bőrvászonnal, a fedele pedig vizhatlan vászonnal bévonva, Wertheim-féle zárral ellátva, vagy béleleben nádzárral, az alantjegyzett árakon készpénz fizetés mellett bár milyen nagyságban és mennyiségben kapható u. m.:

Hossza centiméterekben:	63, 68, 73, 79, 84, 89, 94, 100, 105
Bevonva Wertheim zárral	4 —, 4.40, 5 10, 5 80, 6.70, 7.50, 8.20, 8 90, 9 60.
Béleletlen „ „	2.40, 2.70, 3 10, 3.50, 4 40, 4.90, 5.40, 5.90, 6.40
„ nádzárral	1.80, 2.10, 2.50, 2.90, 3 20, 3.70, 4 20, 4.70, 5.20.

Nagyobb mennyiségü vételnél megfelelö % engedmény.

Ugyszintén kapható mindenféle épitöshez való **targoncza** a legjutányosabb árak mellett.

Becses pártfogását kérve maradtam

kiváló tisztelettel

Alexandrovics Mór,

központi fogházbérlö **N.-Várad,**

N.Sándor utcza 280

335 (3—6)

WEITZER JÁNOS

gép- waggongyár és vasöntöde részvény-társaság

ARADON.

Ajánlja szolgálatait a nagyérdemü közönségnek **vasöntvény tágyak elkészitésére épitkezési** és másfele czélokra; elvállal továbbá vas- és fémöntvények **kovácsolt** alkatrészek elkészitését nyersen vagy megmunkálva, gőpek vagy más iparvállalati használatra a bekiildött vázlatrajz. vagy minta szerint.

Átvesz továbbá teljes **gőpek** és **készülékek** elkészitését, **mezőgazdasági erdészeti, bányászati czélokra** stb. ugyszintén **jármüvek** elkészitését, **vasutak, erdö** és **iparvasutak** számára

Nagyobb **javitisok** mozdonyokon (locomobil) másféle mezö gazdasági vagy segédgépeken stb. helyben gyárunkban vagy jedig szükség esetén egy szerelö kiküldése által a tett helyen a leggyorsabban eszközöltetnek.

(352 2—12)

Kölcsönvétetés ingyen és bérmentve kaphatók.

Első magyar gazdasági gépgyár

részvény-társulat

BUDAPESTEN, Gyártelep: külső váczi-ut 7-ik szám.

342 (1—10)

Ajánl hazai gyártmánya

gőzcséplő készleteket,

valamint mindennemü

gazdasági gépeket

és talajmivelő eszközöket, különösen ugy könnyü, mint kötött talajhoz alkalmas legujabb rendszerü

sorvetőgépeket.

Árjegyzékek kivánatra készséggel küldetnek.

ERDŐVIDÉKI „BAROSS FORRÁS“

Az Erdővidéki „Baross-forrás“ vize a legtisztább égyenyes savanyuviz.

A legjobb asztali és üditő ital.

Gyomor és vese-bajokban a legkellemesebb és leghatháosabb orvosság. Emeli az étvágyat és elősmozditja az emésztést.

Járványok idejében rossz ivóviz helyett a legegészségesebb ital gyermekeknek és felnőtteknek.

Friss töltésben kapható:

Kaszik Antal, Porr Emil és Irk Károly uraknál.

Ára: 1 literes üvegnek **6 kr.**

Ismét eladók kedvezményben részesülnek.

338 (2—*)

Brassó, nyomatott a kiadó-tulajdonos KÖZMŰVELŐDÉS irodalmi és müvészeti részvénytársaság könyvnyomdájában.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.